

for fornødent, affurat som naar Barnet er død. Det bliver altsaa ganske det samme Forhold overfor Boet som overfor den levende Barnefader (Leth: Det vil kræve et Reassumtionskifte!) Det gjør ingen Ting; der er mangfoldige Tilfælde, hvor et Skifte maa reassumeres. Det kan ikke undgaas, at der kan være tilfaldet et Bo en Indtægt længe efter, at det er sluttet. Det have vi Exempler paa i mangfoldige Tilfælde, og det er kun overfor Folk, der ikke kjende Noget til dette Forhold, at det kan opfatte som et affrækkende Argument.

Ordføreren (A. Sørensen): Efter de meget udførlige Foredrag, som have været holdte af den høitærede Justitsminister og det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) til Fordel for Lovforslaget, er der mindre Grund for mig til udførlig at komme ind paa alt det, som er anført imod Lovforslaget, saa meget mere som denne Sædelighedsdebat, der er forsøgt reist paa dette Lovforslag, ikke interesserer mig saa meget, fordi jeg ikke ser, hvorledes vi skulle faae et praktisk Resultat ud deraf. Forøvrigt skal jeg ikke negte, at jeg blev noget forundret over, at det ærede Medlem fra Svendborg (Tang) fuldstændig har forandret sit Standpunkt i de saa Dage, siden vi behandlede denne Sag her i Thinget. 3 Dag dieede Lovforslaget, som det ligger for til 3die Behandling, slet ikke. Nu er det et Forslag, med Hensyn til hvilket det ærede Medlem er meget i Tvivl om, hvorvidt han skal stemme imod det. Den høieste Grad af Velbillie, det ærede Medlem kan gaa med til, er at sige: Stemmer ikke. Det var ikke mere end 3 Dage siden, at det ærede Medlem havde et saa godt Die til Lovforslaget, at han sagde, at selv om alle hans Ændringsforslag bleve forkastede, var det et godt Forslag alligevel, og det ærede Medlem vilde sende det over til Landstinget, skjøndt han vel ikke vidste, men dog troede, at Landstinget vilde forkaste dette Lovforslag; men, søiede han saa til, vi kunne saa mulig faae Loven alligevel, der behøvedes kun 5 Minuter til at stemme alle hans egne Ændringsforslag ud, saa kunde den komme tilbage til Folkethinget og blive vedtagen; der var ingen Skade slet derved, og saa var det ubærfeligt altsammen. Det var forleden Dag. Siden den Tid har det ærede Medlem læst en Artikel i „Berlingske Tidende“, en Artikel, som er noget flot skrevet, men hvis Bevisførelse ikke er saa overbevisende for mig, som for det ærede Medlem. Hvad nu angaar den Anomali, som det ærede Medlem har opdaget

skal ligge i dette Lovforslag, har jeg ikke hørt, at det ærede Medlem paa Sagens tidligere Stadier har haft Die for denne Anomali. Men lad mig nu dertil sige, at den vil komme tilfede ligesaa godt efter det ærede Medlems Forslag som efter det Forslag, der her foreligger til 3die Behandling. Det vilde maaste kunne vendes en Del om, idet man saa hellere kunde henvende Opmærksomheden paa Børnene i Stedet for, at man nu henvender Opmærksomheden paa Børnenes Moder. Man siger, at Moderen til det uægte Barn bliver bedre stillet i visse Forhold end den fraseparerede Hustru, men efter det ærede Medlems Forslag vil man turde sige, at den frastilte Hustrus Barn bliver meget daarligere stillet end de uægte Børn. Det ærede Medlem skal ikke paa beraabe sig denne Anomali som Noget, hvor efter han bør stemme imod dette Lovforslag; thi hvis det ærede Medlem var saa bange for den lille Anomali, som man — det skal jeg villig indrømme, thi jeg har haft Die for det før og har ogsaa omtalt det — kan finde i dette Lovforslag, hvis det ærede Medlem har haft saa stærkt Die derfor og havde haft det forleden, saa havde Konsekventsen deraf været den, at det ærede Medlem maatte have stemt imod sine egne Ændringsforslag. 3 anden Retning har det ærede Medlem ogsaa forandret Stilling. Jeg henviser ikke dertil som til noget Argument for eller imod, men jeg omtaler det kun for at opløse det ærede Medlems Stilling og særlig paa Grund af de stærke Udtalelser, som det ærede Medlem har ladet falde mod Enhver, som ikke følger ham i Lykt og Lyndt i dette Spørgsmaal. Det var, hvad jeg forleden Dag paapegede gif som en rød Traad igjennem det ærede Medlems Foredrag, nemlig at Faderen til det uægte Barn i Umindelighed var en slem Krabat, hvorimod Moderen var en stakkels Pige, som man skulde søge at komme til Hjælp paa enhver Maade, men i Dag var det blevet rene utugtige Fruentimmer allesammen. Det ærede Medlem brugte sine Argumenter, efter som det ærede Medlem fandt det for godt, men de skulde ikke bruges saa forskellig med saa saa Dages Mellemrum, fordi det virkelig ikke hjælper til at faae os til at gaa ind paa hans Tankegang. Jeg vil nu haabe, at dette Lovforslag, som nu her ligger for, virkelig kan naae at blive til Lov i denne Samling. Thi vel skal jeg indrømme, at det ikke er Noget saa overordentlig Vidttrækkende, og at jeg i mange Retninger kunde ønske, at Loven var videregaaende, end den vil blive efter dette Forslag, men det siger jeg, at dette Lovforslag er et stort Fremskridt paa det Omraade,